Divendres 31 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 16,1-8): En aquell temps, Jesús deia també als deixebles: «Hi havia un home ric que tenia un administrador, i aquest va ser acusat davant ell d'haver malversat el seus béns (...). I l'administrador es digué interiorment: "Què faré, ja que el meu amo em treu l'administració? ¿Cavar? No puc. ¿Anar a captar? Em fa vergonya. Ja sé què faré, perquè, quan sigui remogut de l'administració, em rebin en les seves cases" (...). I el senyor lloà l'administrador injust, perquè havia actuat sagaçment (...)».

El "purgatori"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, inclús per aquest "administrador infidel", del cor de Jesús surt una lloança (per la seva astúcia). Admirem la tenacitat divina per a salvar les nostres vides, ni que sigui aprofitant alguns pocs "fragments" de bé que Ell trobi en la nostra existència terrenal. En aquesta línea argumenta l'ensenyament catòlic sobre el "purgatori".

En gran part dels homes —això podem suposar— resta en el més pregó del seu ésser una última obertura interior a la veritat, a l'amor, envers Déu, tot i que en les opcions concretes de la vida aquesta obertura s'hagi entelat amb compromisos amb el mal. Déu pot recollir els "fragments" i fer "quelcom" amb ells (purificar-los i unir-los). Necessitem una certa neteja final (un purgatori!), on la mirada del Crist ens netegi de veritat, tot fent-nos aptes per a Déu i capaços de romandre en la seva morada. És una necessitat tan humana que, si no existís el purgatori, caldria inventar-lo!

—Senyor, abans que una "peça malmesa d'un alfarer", desitjo ser salvable per tal de culminar amb Vós la meva existència.